

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 845

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 427 din 4 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1), art. 39 alin. (5) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.....	2–5
Decizia nr. 428 din 4 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor anexei nr. V, capitolul II, nr. crt. 1–4 și 7–9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.....	5–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
497. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea anexei nr. 3 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 188/2017 pentru aprobarea Ghidurilor solicitantului aferente măsurilor I.6, I.23, II.2, IV.4 din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014–2020.....	8
874. — Ordin al ministrului turismului pentru modificarea unor acte normative din domeniul turismului.....	9–11
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
817. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind transferul, detașarea și delegarea procurorilor.....	12–14
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
8. — Hotărâre privind radierea din Registrul general a Societății IATSA LEASING INSTITUȚIE FINANCIARĂ NEBANCARĂ — S.A. și, implicit, interzicerea desfășurării activității de creditare.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 427**

din 4 iulie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1), art. 39 alin. (5) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1), art. 39 alin. (3) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Paul-Mihai Frățilescu, Valentina Gheorghe, Mioara Iolanda Grecu, Cristina Pigui, Aida Liliana Stan, Ion Stelian, Ana-Roxana Tudose și Mihai Tudoran în Dosarul nr. 7.549/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 752D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că soluția consacrată prin prevederile legale criticate are ca justificare un criteriu obiectiv, astfel încât principiul egalității în drepturi nu este încălcat. De asemenea, este atributul legiuitorului să dispună cu privire la acordarea, modificarea sau încetarea drepturilor salariale suplimentare, cum sunt sporurile sau primele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.549/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1), art. 39 alin. (3) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Paul-Mihai Frățilescu, Valentina Gheorghe, Mioara Iolanda Grecu, Cristina Pigui, Aida Liliana Stan, Ion Stelian, Ana-Roxana Tudose și Mihai Tudoran într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin în esență că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece, în privința acordării indemnizației pentru titlul științific de doctor, acestea prevăd un quantum strict determinat, prin raportare la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, și nu la indemnizația de încadrare a fiecărui salariat. Or, legiuitorul ar fi trebuit să aibă în vedere un

adaos procentual al indemnizației/soldei/salariului de bază al salariatului care deține titlul științific de doctor. Salariul de bază minim brut pe țară reprezintă o garanție a plății unor drepturi de bază, minime, în cazul salariaților care au încheiat un contract de muncă și sunt reprezentați de organizații sindicale, ceea ce nu este cazul magistraților, care sunt numiți în funcție prin decretul Președintelui României, nu au un contract de muncă, ci sunt salariați în baza legii și cărora le este interzisă prin lege organizarea în asociații sindicale, care să poată să le reprezinte interesele la negocierea prevăzută de art. 164 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

6. Pe de altă parte, cota de 50% din quantumul salariului minim este motivantă doar pentru categoriile de salariați ale căror drepturi se situează la limita inferioară, nu și pentru cei care au un salariu mai mare, stabilit, conform legii, în funcție de natura muncii prestate și restricțiile sociale impuse. În acest mod se tinde a fi afectată însăși calitatea actului de justiție, câtă vreme, pe lângă dorința de perfecționare profesională, unul dintre motivele urmării cursurilor doctorale de către magistrat, ca de altfel de către toate categoriile profesionale, este și acela al recompensării pecuniare. Or, salariații cu un salariu mai mare, care până în prezent încasau un/o spor/sumă compensatorie de 15% din indemnizația/salariul/solda de încadrare, sunt dezavantajați și descurajați a urma această formă de învățământ postuniversitar, fiind încălcat chiar dreptul la educație, astfel cum este consfințit de art. 32 din Constituție.

7. Deși stabilirea unui quantum egal pentru deținătorii titlului de doctor aparent ar fi nediscriminatorie, trebuie observat că discriminarea se produce la nivelul categoriilor profesionale care încasează un salariu mai mare față de cel minim garantat în plată. Discriminarea dintre deținătorii titlurilor de doctor pe criteriul quantumului drepturilor salariale încasate și implicit al categoriilor profesionale este în contradicție cu art. 4, art. 16 și art. 41 din Constituție, fiind de natură a afecta statutul acestei profesii, astfel cum este reglementat prin Legea fundamentală. De asemenea, autorii excepției invocă Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind egalitatea în drepturi, precum și Opinia nr. 598 din 20 decembrie 2010 a Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția), dată la cererea președintelui Curții Constituționale a Macedoniei, opinie care a fost adoptată la cea de-a 85-a sesiune plenară a Comisiei de la Veneția din 17—18 decembrie 2010, prin care s-a arătat, în mod expres, că, „în lipsa unei interdicții constituționale exprese, o reducere a salariilor judecătorilor poate fi justificată în situații excepționale și în anumite condiții stricte, fără a fi privită ca o încălcare a independenței autorității judecătorești”. Legiuitorul nu a făcut în niciun mod dovada existenței unei crize economice pentru a justifica reducerea salariilor judecătorilor care dețin titlul de doctor, în condițiile în care pentru celelalte categorii profesionale legea unică de salarizare prevede majorări substanțiale.

8. Autorii excepției mai susțin că problema modului de reglementare a sporului de doctorat a fost supusă analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece

recursul în interesul legii, care, prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1002 din 13 decembrie 2016, a statuat că modalitatea de stabilire a sporului în cazul personalului care deține titlul științific de doctor, sub forma unei cote de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare, este cea mai potrivită, în contextul dispozițiilor legale și constituționale.

9. În fine, autorii excepției susțin că un număr important dintre persoanele afectate de dispozițiile criticate ca fiind neconstituționale dețin hotărâri judecătorești, prin care sporul pentru titlul de doctor în cuantum de 15% a fost inclus în indemnizația de bază și pentru viitor. Anulând drepturile dobândite pe calea unor hotărâri judecătorești, Parlamentul, prin dispozițiile criticate, a încălcat autoritatea de lucru judecat a acestora și nu a respectat considerentele exprimate de Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul Deciziei nr. 21 din 21 noiembrie 2016, aceasta fiind de natură a afecta actul de justiție și principiul separației puterilor în stat.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul neconformității art. 14 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 cu prevederile constituționale invocate, respectiv al conformității cu Legea fundamentală în privința celorlalte dispoziții legale. Instanța reține că, în aparență, art. 14 alin. (1) din noua lege a salarizării, care constituie de fapt noua soluție legislativă în materie, ar părea nediscriminatoriu, însă, din analiza rațiunii acordării acestui spor, reiese că diferitele persoane beneficiare ale sporului nu sunt în situații comparabile între ele, astfel încât adoptarea aceleiași soluții legislative apare, în opinia instanței, ca discriminatorie. Astfel, rațiunea acordării acestui spor, reflectată de condiția din text, ca beneficiarul să își desfășoare activitatea în domeniul pentru care deține titlul, constă tocmai în sporul de valoare pe care un atare titlu, care presupune implicit experiență profesională, îl aduce funcției publice, fiind astfel strâns legat tocmai de diferența dintre categoriile de salariați, care îi plasează în situații necomparabile, și care, *nota bene*, reclamă un tratament diferit. Or, diferența dintre categoriile de salariați plătiți din fondurile publice este reprezentată de importanța socială a muncii, reflectată în înseși drepturile salariale, astfel că un spor care aduce o valoare în plus funcției publice este strâns legat de locul acesteia în arhitectura instituțională, iar acesta este diferit de la o categorie la alta. De altminteri, însăși filosofia Legii-cadru nr. 153/2017 are la bază următoarele principii: cel al nediscriminării, prevăzut de art. 6 lit. b) din lege, „în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție”; principiul egalității, care presupune, conform art. 6 lit. c), prin „asigurarea de salarii de bază egale pentru munca cu valoare egală”, și principiul importanței sociale a muncii, definit conform art. 6 lit. d) din lege, „în sensul că salarizarea personalului din sectorul bugetar se realizează în raport cu responsabilitatea, complexitatea, riscurile activității și nivelul studiilor”.

11. Prin urmare, sporul criticat fiind strâns legat de funcția ocupată, instanța consideră că principiile mai sus enunțate impun o soluție legislativă diferențiată și pentru acest spor, ca și pentru salarii/indemnizații.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 14 alin. (1), art. 39 alin. (3) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Referitor la prevederile art. 39 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea observă că, în prezent, conținutul normativ al acestora se regăsește la art. 39 alin. (5) din lege, ca urmare a modificărilor și completărilor aduse art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 prin art. I pct. 13, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 978 din 8 decembrie 2017, urmând să rețină ca obiect al excepției prevederile art. 39 alin. (5) din lege.

16. Prevederile legale care formează obiectul excepției de neconstituționalitate au următorul cuprins:

— Art. 14 alin. (1): „*Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul. Cuantumul salarial al acestei indemnizații nu se ia în calcul la determinarea limitei sporurilor, compensațiilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor prevăzută la art. 25.*”;

— Art. 39 alin. (5): „*Sporul pentru titlul științific de doctor, acordat ca sumă compensatorie sau ca spor la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, după caz, de la data aplicării prevederilor prezentei legi nu se mai acordă, personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiind de prevederile art. 14.*”;

— Art. 44 alin. (1) pct. 9: „*Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare.*”

17. În opinia autorilor excepției, prevederile legale care formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 4 alin. (2) privind criteriile de nediscriminare, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 41 alin. (1) și (2) privind dreptul la muncă și protecția socială a muncii.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 14 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilesc dreptul personalului care deține titlul științific de doctor de a beneficia de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul. Curtea reține că această indemnizație se înscrie, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, în categoria altor drepturi salariale.

19. Totodată, Curtea reține că, pentru soluționarea unor excepții de neconstituționalitate având ca obiect prevederi legale privind sporul/indemnizația pentru titlul științific de doctor, a analizat critici de neconstituționalitate care vizau aspecte privind condițiile acordării sporului pentru titlul științific de doctor, abrogarea dispozițiilor legale care stabileau acordarea acestui spor sau includerea acestui spor în salariul/indemnizația de bază.

20. Astfel, prin Decizia nr. 1.520 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 22 decembrie 2009, Curtea a reținut că „sporul de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară acordat judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți care posedă titlul științific de doctor sau doctor docent reprezintă drepturi salariale suplimentare. Acordarea unor asemenea drepturi de natură salarială, care nu aparțin sferei drepturilor și libertăților fundamentale, ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului. Desigur, o atare opțiune nu este una nelimitată, în sensul că la baza acesteia trebuie să stea o rațiune suficientă pentru instituirea unui asemenea spor. Astfel, rațiunea acordării acestui spor este încurajarea magistraților de a participa activ în viața științifică, de a-și perfecționa cunoștințele într-un domeniu dat și de a-și îmbunătăți performanțele profesionale la locul de muncă. Prin urmare, legiuitorul poate acorda un supliment la indemnizația de încadrare pentru cei ce dețin calitatea de doctor sau doctor docent, opțiunea sa fiind legitimată din punct de vedere constituțional”.

21. Prin Decizia nr. 320 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 30 mai 2012, Curtea a reținut că sporul de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară acordat judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți, precum și personalului de specialitate din cadrul Institutului Național de Criminologie, care posedă titlul științific de doctor sau doctor docent, reprezintă un „drept salarial suplimentar, fără relevanță constituțională”.

22. Prin Decizia nr. 587 din 5 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 3 august 2012, Curtea, în acord cu jurisprudența sa, a reținut că sporurile, premiile și alte stimulente, acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative, reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. În acest sens sunt considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011, și Deciziei nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012.

23. Curtea a constatat că sporul în discuție a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010. Faptul că sumele de bani aferente sporului au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie până la intrarea în vigoare, în totalitate, a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, lege în care nu se regăsește acest spor.

24. Prin urmare, Curtea a reținut că este de competența legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea drepturilor salariale suplimentare, fără ca aceasta să aibă relevanță constituțională, astfel încât abrogarea art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 nu este discriminatorie și nu afectează dreptul constituțional la salariu.

25. Cât privește art. 125 din Constituție, Curtea a observat că acesta nu are incidență în cauză, ipoteza sa normativă vizând statutul judecătorilor care nu are nicio legătură cu sporurile salariale suplimentare. Dimpotrivă, aceștia beneficiază de o indemnizație corespunzătoare statutului și rolului lor în societate, iar acordarea unor sporuri suplimentare ține în mod exclusiv de voința legiuitorului.

26. Prin Decizia nr. 617 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 19 noiembrie 2015, asupra dispozițiilor privind abrogarea sporului de doctorat, Curtea a reținut că s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 594 din 5 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 7 august 2012, și a statuat că „sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula.” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, Decizia nr. 337 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 mai 2009, Decizia nr. 1.280 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 24 noiembrie 2010, Decizia nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011).

27. Rezumând cele statuate în jurisprudența evocată, Curtea reafirmă că este atributul legiuitorului să intervină asupra actelor normative în privința sporului/indemnizației pentru titlul științific de doctor și să reglementeze situații care să corespundă nevoilor sociale și economice existente la un moment dat. În același timp, nu se poate nega dreptul legiuitorului de a stabili modalitatea de acordare a unor sporuri, premii, stimulente și a altor drepturi salariale suplimentare, cum este și indemnizația lunară pentru titlul de doctor, care nu fac parte din sfera drepturilor și libertăților fundamentale.

28. Revenind la criticile de neconstituționalitate formulate în cauză, Curtea reține că reglementarea modalității de remunerare a personalului care deține titlul științific de doctor prin acordarea unei indemnizații lunare în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul, reprezintă, așadar, expresia opțiunii legiuitorului în această materie. În acest context, din examinarea criticilor de neconstituționalitate exprimate, Curtea constată că autorii excepției aduc în discuție o pretinsă soluție legislativă care nu a fost cuprinsă în textele legale criticate, solicitând, de fapt, modificarea și completarea dispozițiilor legale ce formează obiectul excepției, astfel încât, în cazul magistraților sau altor categorii profesionale, indemnizația pentru titlul științific de doctor să fie stabilită sub forma unui procent din indemnizația de încadrare lunară. Or, a accepta susținerea autorilor excepției ar echivala cu subrogarea Curții Constituționale în sfera de competență a legiuitorului, încălcând astfel art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căruia „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Așadar, Curtea constată că, astfel cum sunt formulate, criticile aduse prevederilor legale invocate nu reprezintă o problemă de constituționalitate, soluționarea acestora excedând competenței Curții Constituționale. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate apare ca fiind inadmisibilă.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1), art. 39 alin. (5) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Paul-Mihai Frățilescu, Valentina Gheorghe, Mioara Iolanda Grecu, Cristina Pigui, Aida Liliana Stan, Ion Stelian, Ana-Roxana Tudose și Mihai Tudoran în Dosarul nr. 7.549/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 428

din 4 iulie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor anexei nr. V, capitolul II, nr. crt. 1—4 și 7—9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor anexei nr. V, capitolul II, nr. crt. 1—4 și 7—9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Doru Marian Trifan în Dosarul nr. 8.508/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 753D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 754D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor anexei nr. V, capitolul II din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Maria Ghihaniș și Marius Teodor Muraru în Dosarul nr. 9.238/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 754D/2018 la Dosarul nr. 753D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că stabilirea sistemului de salarizare reprezintă atributul legiuitorului, în raport cu criteriile enunțate de art. 8 din lege, precum și de art. 3 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 8 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.508/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor anexei nr. V, capitolul II, nr. crt. 1—4 și 7—9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Doru

Marian Trifan într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

8. Prin Încheierea din 8 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.238/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor anexei nr. V, capitolul II din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Maria Ghihaniș și Marius Teodor Muraru într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că încadrarea specialiștilor IT pe aceeași grilă de salarizare cu cea a grefierilor este neconstituțională, având în vedere caracterul complex al activității desfășurate de un specialist IT, semnificativ diferit de cel al grefierului.

10. Se instituie o discriminare vădită între specialiștii care asigură funcționarea tehnică în cele mai bune condiții a întregului sistem judiciar din România și ceilalți specialiști din cadrul acestui sistem. Autorii susțin că se creează, în mod nejustificat, o diferențiere de salarizare între specialiștii din cadrul instanțelor și parchetelor și ceilalți specialiști IT din sistemul judiciar, referindu-se la specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care fac aceeași muncă.

11. În aceleași timp, autorii consideră că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece determină în cazul specialiștilor IT stabilirea unor salarii substanțial diminuate în raport cu cele actuale — pe perioadă nedeterminată și fără caracter excepțional. Reducerea cu mai mult de 50% a nivelului salarial actual aduce atingere dreptului la salariu, în timp ce măsurile de restrângere a exercițiului dreptului la muncă în componenta sa privind dreptul la salariu sunt discriminatorii, reducerile salariale aplicându-se numai specialiștilor IT, nu și altor angajați din sistemul judiciar.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul constituționalității prevederilor legale ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, în Dosarul nr. 753D/2018, îl constituie prevederile anexei nr. V: „*Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională*” capitolul II: „*Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor*”, nr. crt. 1—4 și 7—9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

17. În Dosarul nr. 754D/2018, obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este reținut în încheierea de sesizare, îl constituie prevederile anexei nr. V capitolul II din Legea-cadru nr. 153/2017. Din examinarea notelor scrise ale autorilor excepției, rezultă că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează dispozițiile anexei nr. V, capitolul II, nr. crt. 1—4 și 7—9 din Legea-cadru nr. 153/2017 și, prin urmare, Curtea reține că obiectul excepției îl constituie aceste prevederi legale.

18. Prevederile legale criticate instituie salariul de bază și coeficientul corespunzător în raport cu funcția ocupată, nivelul studiilor și vechimea în funcție, pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, inclusiv specialiști IT.

19. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 privind dreptul la muncă și protecția socială a muncii și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate fac parte din anexa nr. V: „*Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională*”, capitolul II: „*Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor*” din Legea-cadru nr. 153/2017 și instituie salarii de bază și coeficienți în raport cu vechimea în funcție și nivelul de studii pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, inclusiv pentru specialiștii IT.

21. Curtea observă că, invocând încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, autorii excepției consideră că stabilirea aceluiași tratament juridic precum cel de care beneficiază grefierii, sub aspectul salarizării, este nejustificată, având în vedere importanța și complexitatea muncii desfășurate de specialiștii în domeniul informatic.

22. În acest context, Curtea reține că includerea, sub aspectul salarizării, a specialiștilor în domeniul informatic în categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor reprezintă opțiunea legiuitorului, manifestată în marja sa de apreciere, permisă de dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi. Astfel, prin Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, și prin Decizia nr. 408 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 26 octombrie 2017, Curtea Constituțională a statuat că este dreptul și obligația autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea

politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

23. În plus, Curtea observă că acceptarea susținerilor autorilor excepției ar echivala cu imposibilitatea legiuitorului de a mai putea modifica sistemul de salarizare, pe motiv că ar crea diferențe față de sistemul anterior de salarizare.

24. Referitor la critica de neconstituționalitate vizând instituirea unei discriminări între specialiștii IT și alte categorii de specialiști din sistemul judiciar, Curtea precizează că este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, la diferite autorități sau instituții publice.

25. De altfel, art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002).

26. Pe altă parte, criticile autorilor excepției referitoare la instituirea unei discriminări chiar în cadrul categoriei specialiștilor în domeniul informatic se bazează pe modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017. Or, asemenea aspecte vizând interpretarea și aplicarea

dispozițiilor legale excedează controlului de constituționalitate, fiind de resortul instanțelor judecătorești.

27. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 41 și ale art. 53 din Constituție, Curtea reține că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, iar modificarea reglementărilor în această materie nu înseamnă restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia.

28. De asemenea, Curtea constată că este lipsită de temei critica de neconstituționalitate potrivit căreia o dată cu aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017, veniturile salariale ale specialiștilor IT au fost diminuate, de vreme ce dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din lege stabilesc că: „*Începând cu data de 1 iulie 2017:*

a) *se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;*”.

29. În aceste condiții, nu poate fi reținută o restrângere a exercițiului dreptului la muncă, în componenta sa privind dreptul la salariu, în sensul art. 53 din Constituție și, pe cale de consecință, dispozițiile art. 41 și ale art. 53 din Legea fundamentală invocate nu sunt încălcate.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Doru Marian Trifan în Dosarul nr. 8.508/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Maria Ghihaniș și Marius Teodor Muraru și constată că prevederile anexei nr. V, capitolul II, nr. crt. 1—4 și 7—9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea anexei nr. 3 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 188/2017 pentru aprobarea Ghidurilor solicitantului aferente măsurilor I.6, I.23, II.2, IV.4 din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale pescuit —
Autoritatea de management pentru POPAM nr. 353.753 din 19.09.2019,

în baza prevederilor:

— Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al
Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de
abrogare a regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE)
nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE)
nr. 1.255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului;

— Regulamentului (UE) nr. 1.046 din 18 iulie 2018 privind normele financiare
aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a regulamentelor (UE)
nr. 1.296/2013, (UE) nr. 1.301/2013, (UE) nr. 1.303/2013, (UE) nr. 1.304/2013,
(UE) nr. 1.309/2013, (UE) nr. 1.316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și
a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom)
nr. 966/2012;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind
aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate,
inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul
Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, cu
modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului
nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării
Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului
nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea
Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și
completările ulterioare, precum și ale art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016
privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din
Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional
pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, cu modificările și completările
ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 3 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale
nr. 188/2017 pentru aprobarea Ghidurilor solicitantului aferente măsurilor I.6, I.23,
II.2, IV.4 din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020,
publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 și 476 bis din 23 iunie
2017, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face
parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dumitru Daniel Botănoiu,

secretar de stat

București, 2 octombrie 2019.

Nr. 497.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 bis, care se poate
achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București,
șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL TURISMULUI

ORDIN
pentru modificarea unor acte normative din domeniul
turismului

Având în vedere prevederile art. 28 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative,

în temeiul art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului turismului nr. 1.183/2018 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și gestionare a „Declarației privind activitatea desfășurată de către agențiile de turism organizatoare”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 18 octombrie 2018, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Neîndeplinirea de către agențiile de turism organizatoare a obligațiilor stabilite în prezentul ordin pentru acestea sau îndeplinirea defectuoasă, cu depășirea termenelor de depunere a declarațiilor prevăzute la art. 1, se sancționează potrivit art. 27 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative.”

2. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Alineatul (3) al articolului 2 din anexa la Ordinul ministrului turismului nr. 156/2019 pentru aprobarea Procedurilor de garantare a sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 30 ianuarie 2019, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Agenția de turism organizatoare garantează plățile efectuate de călători sau în numele călătorilor, indiferent dacă pachetele sunt comercializate direct călătorilor sau prin intermediul altor agenții de turism.”

Art. III. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul turismului,
Bogdan Gheorghe Trif

Declarație inițială
 Declarație rectificativă

Declarație privind activitatea desfășurată de către agențiile de turism organizatoare

1. PERIOADA DE RAPORTARE:

An Luna

2. DATE DE IDENTIFICARE A OPERATORULUI ECONOMIC:

Cod de identificare fiscală:

Denumire:

Denumire agenție:

Număr licență de turism/data emiterii licenței de turism:

Adresă domiciliu fiscal:

Județ Localitate Stradă Număr Bloc

Scara Ap. Cod poștal Sector Telefon E-mail

3. RAPORTARE INFORMAȚII:

1	2	3	4	5	6
Numărul contractelor aflate în derulare, aferente pachetelor de servicii de călătorie neprestate, exprimat global	Valoarea totală a pachetelor de servicii de călătorie neprestate, aferente contractelor aflate în derulare (lei)	Valoarea totală încasată în avans, aferentă pachetelor de servicii de călătorie contractate și neprestate (lei)	Sume achitate către furnizori din valoarea totală încasată în avans, aferente pachetelor de servicii de călătorie contractate și neprestate (lei)	Sold (diferența dintre coloanele 3 și 4, exprimată în lei)	Valoarea garantată

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Nume, prenume:

Funcția/calitatea: Semnătura (electronică)

Loc rezervat Ministerului Turismului: Nr. de înregistrare Data:

INSTRUCȚIUNI

de completare a formularului „Declarație privind activitatea desfășurată de către agențiile de turism organizatoare”

Declarația se completează de către operatorul economic deținător al unei licențe de turism valabile pentru activitatea de organizare, prin completarea unui formular, în sensul art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative.

I. Termenul de depunere a declarației

Declarația se depune lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare, de către operatorul economic care desfășoară activitatea specifică agenției de turism organizatoare, conform prevederilor legale în vigoare.

Organul central competent de preluare și gestionare a declarațiilor: Direcția control din cadrul Ministerului Turismului, conform atribuțiilor stabilite în ordin.

II. Modul de depunere

Declarația se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță^{*)}, conform legii.

Pentru depunerea declarației, operatorul economic trebuie să dețină un certificat calificat, eliberat în condițiile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată.

În vederea transmiterii declarației pe cale online la Ministerul Turismului este necesar să se parcurgă următorii pași:

Pasul 1 — Se accesează platforma <https://edirect.e-guvernare.ro>

Pasul 2 — Creare cont

Se accesează secțiunea „CONT NOU — Persoană juridică”, se completează rubricile din secțiune cu datele individuale ale operatorului economic, se alege un nume de utilizator și o parolă. Confirmarea creării contului se primește pe adresa de e-mail indicată de către solicitant.

Se accesează linkul primit în e-mailul de confirmare, contul fiind astfel creat.

Pasul 3 — Autentificare în sistem

Pentru autentificarea în sistem se alege secțiunea „CONECTARE”.

La secțiunea „Autentificați-vă prin”, se selectează eDirect.

Se completează numele de utilizator și parola, se introduc caracterele asociate codului CAPTCHA.

Se accesează secțiunea „Autentificare”.

Pasul 4 — Depunerea Declarației privind activitatea desfășurată de către agențiile de turism organizatoare

Pentru depunerea declarației se accesează secțiunea „Creează solicitare”.

^{*)} Mijloc electronic de transmitere la distanță = punct de contact unic electronic (PCUe) — sistem informatic gestionat de către Agenția pentru Agenda Digitală a României, instituție publică în subordinea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, portal disponibil la adresa www.edirect.e-guvernare.ro

Se selectează instituția — Ministerul Turismului și procedura pentru transmiterea Declarației privind activitatea desfășurată de către agențiile de turism organizatoare.

Prin accesarea secțiunii „Creează solicitare” declarația în format Excel se poate descărca, completa și semna cu semnătură electronică, extensia acceptată fiind de tipul P7S sau P7M.

Declarația completată și semnată electronic se atașează solicitării prin accesarea secțiunii „Încărcare”.

După încărcarea declarației, dacă este cazul, pot fi trecute observații în rubrica dedicată.

Pentru transmiterea solicitării se dă click pe butonul „Lansează solicitare” și astfel declarația este transmisă către Ministerul Turismului.

Sistemul va genera o notificare: „Solicitarea cu nr. PISEG # ... împreună cu documentele depuse a fost lansată cu succes. În cel mai scurt timp un operator al instituției o va prelua.”

Pasul 5 — Preluarea declarației

Declarația încărcată în sistem urmează să fie preluată de către Direcția control, moment în care solicitantul va primi un e-mail prin care i se comunică numărul de înregistrare intern.

Pasul 6

Direcția de specialitate va analiza declarația depusă și, dacă va fi nevoie, va putea solicita și alte informații necesare prelucrării acesteia. Dacă în urma verificării formale vor fi identificate agenții de turism organizatoare care au transmis date incomplete/incorecte ori au fost indicate greșit sau, după raportare, au intervenit modificări/schimbări (de exemplu: transferul sau anularea pachetului etc.), se va proceda la emiterea de notificări în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data depunerii declarațiilor, în vederea efectuării corecțiilor necesare (fără să se stabilească penalizări/amenzi etc.).

Declarația rectificativă se utilizează pentru:

- corectarea perioadei de raportare;
- modificarea unor elemente de identificare ale operatorului economic;
- modificarea unor date din tabelul privind raportarea informațiilor;
- corectarea altor informații prevăzute în formular.

Declarația rectificativă se întocmește pe același model de formular ca și declarația care se corectează și se depune până cel târziu la data depunerii următoarei declarații.

Stadiul soluționării declarației poate fi urmărit pe site-ul PCUe, în secțiunea „Solicitările mele”, folosind numărul PISEG.

Pasul 7

După verificarea de către personalul de specialitate din cadrul Direcției control a informațiilor din conținutul declarației depuse la termenele legale de depunere, precum și a celor depuse ca urmare a notificărilor și atașarea documentului final „Comunicarea”, solicitantul este notificat cu privire la faptul că informațiile din declarație au fost importate în baza de date constituită la nivelul direcției.

În termen de cel mult 25 de zile lucrătoare de la termenul legal de depunere, Direcția control centralizează toate declarațiile depuse.

III. Completarea declarației

1. Operatorul economic va selecta spațiul special pentru tipul declarației, respectiv „declarație inițială” pentru prima declarație aferentă perioadei de raportare sau „declarație rectificativă” pentru declarația care cuprinde completări, modificări sau corecturi solicitate de către direcția de specialitate sau din oficiu.

2. Caseta „Perioada de raportare”:

— în rubrica „An” se înscrie cu cifre arabe anul, cu 4 caractere (de exemplu: 2019);

— în rubrica „Luna” se înscrie cu cifre arabe numărul lunii la care se referă obligația de raportare (de exemplu: 01 pentru luna ianuarie).

3. Secțiunea „Date de identificare a operatorului economic”

3.1. Caseta „Cod de identificare fiscală” — se completează codul de identificare fiscală atribuit operatorului economic care desfășoară activitatea specifică agenției de turism organizatoare, înscriindu-se cifrele cu aliniere la dreapta.

3.2. Caseta „Denumire” — se înscrie/se înscriu, după caz, denumirea sau numele și prenumele operatorului economic.

3.3. Caseta „Denumire agenție” — se completează denumirea agenției de turism organizatoare așa cum este menționată în licența de turism.

3.4. Caseta „Număr licență de turism/data emiterii licenței de turism” — se înscriu numărul și data emiterii licenței de turism eliberate agenției de turism organizatoare de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului.

3.5. Caseta „Adresă domiciliu fiscal” — se completează adresa domiciliului fiscal (sediul social, sediul sau domiciliul fiscal, după caz) al operatorului economic.

4. Secțiunea „Raportare informații”

4.1. La completarea tabelului se are în vedere totalul contractelor aflate în derulare*), aferente pachetelor de servicii de călătorie neprestate, combinate de către agenția de turism organizatoare, astfel cum sunt definite la art. 3 pct. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018, comercializate până în perioada de referință, inclusiv.

4.2. Sunt exceptate de la prevederile subpct. 4.1 pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate prevăzute la art. 2 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018.

4.3. Coloana „Numărul contractelor aflate în derulare, aferente pachetelor de servicii de călătorie neprestate, exprimat global” — se completează cu numărul contractelor*) aflate în derulare, aferente pachetelor de servicii de călătorie comercializate direct sau prin reprezentanți, exprimat global.

4.4. Coloana „Valoarea totală a pachetelor de servicii de călătorie neprestate, aferente contractelor aflate în derulare (lei)” — se înscrie valoarea însumată a pachetelor de servicii de călătorie contractate și neprestate*), exprimată în lei**).

4.5. Coloana „Valoarea totală încasată în avans, aferentă pachetelor de servicii de călătorie contractate și neprestate (lei)” — se înscrie valoarea totală încasată în avans, aferentă pachetelor de servicii de călătorie contractate și neprestate*), exprimată în lei**).

4.6. Coloana „Sume achitate către furnizori din valoarea totală încasată în avans, aferente pachetelor de servicii de călătorie contractate și neprestate (lei)” — se înscrie valoarea totală achitată către furnizori, aferentă pachetelor de servicii de călătorie contractate și neprestate*), din valoarea totală încasată, exprimată în lei**).

4.7. Coloana „Sold (diferența dintre coloanele 3 și 4)” — se înscrie valoarea rezultată în urma diferenței dintre suma înscrisă în coloana 3 și cea înscrisă în coloana 4 din formular.

4.8. Coloana „Valoarea garantată” — se completează valoarea totală a limitei de răspundere garantate de instrumentul/instrumentele de garantare valabil(e) la data raportării al/ale agenției de turism organizatoare declarante, potrivit obligațiilor prevăzute la art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative.

*) Inclusiv serviciile de călătorie asociate facilitate călătorilor în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2018.

***) Sumele încasate în valută se exprimă ca echivalent în lei la data încasării, potrivit cursului valutar oficial din ziua respectivă.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind transferul, detașarea și delegarea procurorilor

Având în vedere dispozițiile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 57—60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind transferul, detașarea și delegarea procurorilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii,
procuror **Nicolae Andrei Solomon**

București, 1 octombrie 2019.
Nr. 817.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind transferul, detașarea și delegarea procurorilor

CAPITOLUL I

Transferul procurorilor

Art. 1. — (1) Transferul procurorilor de la un parchet la alt parchet se aprobă, la cererea celor în cauză, de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Transferul nu poate fi aprobat la un parchet ierarhic superior celui la care are dreptul de a funcționa, potrivit legii.

(3) Procurorii nu pot fi transferați la Direcția Națională Anticorupție, la Direcția de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

(4) Procurorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la parchete superioare nu pot fi transferați timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

(5) Persoanele numite în condițiile art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi transferate timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție.

Art. 2. — (1) Anunțul privind organizarea unei sesiuni de transfer se publică însoțit de o listă ce va cuprinde posturile vacante de execuție de la toate unitățile de parchet, precum și posturile ce urmează a se vacanta.

(2) Posturile vacante de conducere nu se ocupă prin transfer.

(3) Prin posturi ce urmează a se vacanta se înțelege acele posturi cu privire la care s-a decis, anterior publicării listei menționate la alin. (1) sau cel târziu la data publicării acesteia, promovarea la parchetele superioare, numirea în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, a Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau a Secției pentru

investigarea infracțiunilor din justiție, transferul, numirea procurorilor în funcția de judecător ori eliberarea din funcție.

(4) Cererile de transfer se depun la Consiliul Superior al Magistraturii cel mai târziu în termen de 15 zile de la data publicării anunțului menționat la alin. (1). Dispozițiile art. 181 și 182 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.

(5) Cererile de transfer se analizează de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (4).

(6) La expirarea termenului prevăzut la alin. (4), Direcția resurse umane și organizare din cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii solicită avizul parchetelor de la care, respectiv la care se solicită transferul.

(7) Punctul de vedere se transmite în scris în termen de cel mult 5 zile de la data solicitării.

(8) Direcția resurse umane și organizare întocmește, în termen util, un referat în care prezintă datele relevante privind cariera de procuror a solicitantului, motivele pe care se întemeiază cererea, situația posturilor ocupate, a posturilor vacante, a celor care urmează a se vacanta și a posturilor temporar vacante la parchetul de la care se solicită transferul, precum și la parchetul la care se solicită transferul, numărul cererilor de transfer formulate anterior și motivele admiterii/respingerii acestora, precum și mențiunea dacă pentru postul vizat s-au formulat cereri de numire a judecătorilor în funcția de procuror. Referatul va cuprinde mențiuni privind procurorii delegați de la parchetul la care funcționează procurorul care solicită transferul, precum și de la unitatea de parchet la care se solicită transferul.

(9) Referatul prevăzut la alin. (8) va cuprinde, obligatoriu, ultimele datele statistice privind volumul de activitate și încărcătura efectivă pe procuror, inclusiv încărcătura pe schemă, la parchetele implicate în procedura de transfer, raportate la media pe țară.

(10) Toate cererile de transfer formulate pentru un anumit post vacant, depuse la Consiliul Superior al Magistraturii, se analizează și se soluționează în termen de două luni de la expirarea termenului prevăzut la alin. (4), în baza criteriilor prevăzute la art. 3.

(11) Procurorul poate participa, personal sau prin videoconferință, la ședința secției, în vederea susținerii cererii.

(12) În scopul informării procurorilor care intenționează să formuleze cereri de transfer se publică, de regulă, în prima zi lucrătoare a fiecărei luni, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, lista posturilor vacante de execuție de la toate parchetele, precum și a posturilor care urmează a se vacanta.

Art. 3. — (1) La soluționarea cererilor de transfer ale procurorilor la alte parchete vor fi avute în vedere următoarele criterii:

— volumul de activitate al parchetului de la care se solicită transferul și la care se solicită transferul, numărul posturilor vacante și al posturilor temporar vacante la parchetele implicate și dificultățile de ocupare a acestora;

— specializarea procurorului;

— starea de sănătate și situația familială;

— alte aspecte rezultate din cuprinsul avizelor transmise Secției pentru procurori, precum și din referatul întocmit potrivit art. 2 alin. (8) și (9).

(2) Secția pentru procurori poate dispune transferul inclusiv pentru posturile de execuție care devin vacante, din orice motiv, ulterior publicării listei prevăzute de art. 2 alin. (1), cu condiția ca la unitatea de parchet la care se dorește realizarea transferului să fi fost anunțat cel puțin un post în lista care a însoțit anunțul de organizare a sesiunii de transferuri.

Art. 4. — (1) Transferul unui procuror la o altă instituție publică decât un parchet atrage eliberarea din funcție în condițiile art. 65 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererea de transfer însoțită de acordul scris al instituției la care se solicită transferul se depune la Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În termen de 30 de zile de la depunerea la Consiliul Superior al Magistraturii a cererii de transfer la o altă instituție publică decât un parchet, de către un procuror, Direcția resurse umane și organizare întocmește un referat cuprinzând datele relevante privind cariera solicitantului și motivele pe care se întemeiază cererea și îl prezintă Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Dacă apreciază necesar, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii invită solicitantul să își susțină cererea de transfer.

(5) Transferul produce efecte de la data publicării decretului de eliberare din funcție a procurorului.

CAPITOLUL II

Detașarea procurorilor

Art. 5. — (1) Detașarea procurorilor la alte parchete se dispune de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, cu acordul scris al acestora, la cererea motivată a conducătorului parchetului la care se solicită detașarea.

(2) Detașarea nu poate fi dispusă decât la un parchet la care procurorul are dreptul să funcționeze.

(3) Procurorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la parchete superioare nu pot fi detașați timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

(4) Persoanele numite în condițiile art. 33 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi detașate timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție.

Art. 6. — (1) Cererea de detașare însoțită de acordul scris al procurorului a cărui detașare se solicită se depune la Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Dispozițiile art. 2 alin. (6)—(9) se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă procurorul detașat ocupă o funcție de conducere în cadrul parchetului, în termen de 6 luni de la hotărârea Secției pentru procurori prin care s-a dispus detașarea, optează pentru funcția de conducere sau pentru funcția pe care o ocupă prin detașare.

(4) Opțiunea se formulează în scris și se depune la Consiliul Superior al Magistraturii.

(5) În cazul în care procurorul detașat nu a optat pentru funcția de conducere sau nu a exprimat nicio opțiune, funcția de conducere respectivă devine vacantă la expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Dacă procurorul optează pentru funcția de conducere deținută anterior, detașarea încetează la expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Art. 7. — (1) Detașarea procurorilor la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Școala Națională de Grefieri, Ministerul Justiției și unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice se dispune de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, la cererea motivată a instituției la care se solicită detașarea. În cerere se menționează și funcția și atribuțiile postului în care se solicită detașarea.

(2) Dispozițiile art. 2 alin. (6)—(9) se aplică în mod corespunzător.

(3) Suplimentar, referatul întocmit de Direcția resurse umane și organizare cuprinde și mențiuni cu privire la natura funcției în care se solicită detașarea, măsura în care aceasta corespunde statutului funcției de procuror și experiența specifică a magistratului în acel domeniu.

(4) Dispozițiile art. 6 alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.

(5) Pentru mutarea procurorului detașat pe o altă funcție decât cea pentru care a fost admisă cererea de detașare este necesară solicitarea acordului prealabil al Secției pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 8. — (1) Procurorii care intenționează să participe la un concurs pentru ocuparea unui post la o instituție internațională cu atribuții judiciare, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 64¹ din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să solicite acordul Secției pentru procurori cu privire la eventuala detașare în cadrul acesteia, anterior participării la procedurile de selecție.

(2) Dispozițiile art. 2 alin. (6)—(9) și ale art. 7 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 9. — Soluționarea cererilor de prelungire a detașării se realizează în conformitate cu dispozițiile art. 5—7, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 10. — Detașarea procurorului poate înceta anterior duratei pentru care a fost dispusă, prin hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, la cererea instituției care a solicitat detașarea ori a procurorului detașat.

CAPITOLUL III

Delegarea procurorilor în funcții de execuție

Art. 11. — (1) Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii dispune:

a) delegarea procurorilor la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau din cadrul acestora la alte unități de parchet;

b) delegarea procurorilor în cadrul parchetelor de pe lângă curțile de apel sau din cadrul acestora la o unitate de parchet din circumscripția altui parchet de pe lângă curtea de apel;

c) delegarea procurorilor de la un parchet de pe lângă judecătoria sau tribunal la un alt parchet de pe lângă judecătoria sau tribunal aflat în circumscripția altui parchet de pe lângă curtea de apel.

(2) Delegarea nu poate fi dispusă decât la un parchet la care procurorul are dreptul să funcționeze.

(3) Procurorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la parchete superioare nu pot fi delegați la alte unități de parchet timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

(4) Persoanele numite în condițiile art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi delegate la alte unități de parchet timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție.

(5) Delegarea se dispune doar cu acordul scris al procurorului a cărui delegare se solicită.

Art. 12. — (1) Solicitarea privind delegarea se depune de către conducătorul parchetului la care se cere delegarea la Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Dispozițiile art. 2 alin. (8) și (9) se aplică în mod corespunzător.

(3) Solicitarea privind delegarea se transmite Consiliului cu cel puțin 20 de zile înainte de data de la care se cere delegarea.

Art. 13. — (1) Delegarea procurorilor de la parchetul de pe lângă curtea de apel la parchetele de pe lângă tribunalele sau la parchetele de pe lângă judecătoriile din circumscripția acestuia se dispune de către procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel.

(2) Delegarea procurorilor de la parchetele de pe lângă tribunale și de pe lângă judecătorii la alte parchete de pe lângă tribunale și de pe lângă judecătorii din circumscripția aceluiași parchet de pe lângă curtea de apel se dispune de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel.

(3) Procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel comunică, în termen de 5 zile, Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ordinele date cu privire la delegarea procurorilor, prelungirea sau, după caz, încetarea delegării acestora.

(4) Dispozițiile art. 11 alin. (2)—(5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 14. — (1) Delegarea încetează:

a) la expirarea termenului pentru care a fost dispusă;

b) la cererea procurorului delegat sau a conducătorului parchetului în cadrul căruia acesta funcționează prin delegare.

(2) Secția pentru procurori poate dispune încetarea delegării și la cererea motivată a conducătorului parchetului din cadrul căruia a fost delegat procurorul.

CAPITOLUL IV

Delegarea procurorilor în funcții de conducere

Art. 15. — (1) Delegarea în funcții de conducere a procurorilor se dispune, cu acordul scris al acestora, de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, până la ocuparea funcției prin numire în condițiile Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Delegarea poate fi dispusă numai la un parchet la care procurorul are dreptul să funcționeze. Procurorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la parchete superioare nu pot fi delegați în funcții de conducere la alte parchete timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

(3) Propunerea de delegare se formulează de către:

a) procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru delegarea în funcții de conducere a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel, a procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție și a procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

b) procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau al parchetului de pe lângă curtea de

apel pentru celelalte funcții de conducere din cadrul acestor unități de parchet;

c) procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pentru celelalte funcții de conducere din cadrul acestor direcții;

d) procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel pentru delegarea în funcția de prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă judecătoria din circumscripția sa;

e) prim-procurorul parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă judecătoria pentru adjuncții acestora, precum și pentru procurorii șefi de secție din cadrul acestor unități de parchet.

(4) Propunerea de delegare formulată în condițiile alin. (3) lit. e) se transmite Secției pentru procurori de către procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel în circumscripția căreia se află unitatea de parchet la care se propune delegarea.

Art. 16. — (1) Propunerea de delegare se transmite Consiliului Superior al Magistraturii, însoțită de următoarele:

a) acordul procurorului propus pentru delegarea într-o funcție de conducere;

b) declarațiile prevăzute de art. 48 alin. (11) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) în cazul prevăzut de art. 15 alin. (3) lit. e), punctul de vedere al procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel în circumscripția căreia se află unitatea de parchet la care se propune delegarea, iar dacă delegarea se cere pentru o funcție de conducere din cadrul unui parchet de pe lângă judecătoria, și punctul de vedere al prim-procurorului parchetului de pe lângă tribunal.

(2) În cazul în care propunerea formulată are în vedere delegarea procurorului în funcții de conducere din cadrul unui parchet de pe lângă judecătoria, aceasta va cuprinde, dacă este necesar, și referiri la îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 50 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Direcția resurse umane și organizare întocmește, în cel mult 15 zile de la primirea propunerii, un referat în care prezintă pe scurt datele relevante privind cariera de procuror a celui propus a fi delegat și situația funcției vacante pentru care se propune delegarea. Referatul va conține mențiuni privind depunerea înscrisurilor prevăzute la alin. (1) și conținutul acestora.

(4) Atunci când Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii apreciază necesar, procurorul a cărui delegare se propune susține un interviu în fața Secției. Interviul poate fi realizat și prin videoconferință.

(5) În cazurile prevăzute de art. 15 alin. (3) lit. c)—e), Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii comunică, în termen de 5 zile, procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție hotărârile date cu privire la delegarea procurorilor în funcții de conducere, prelungirea sau, după caz, încetarea delegării acestora.

Art. 17. — (1) Delegarea încetează:

a) la expirarea termenului pentru care a fost dispusă;

b) la data la care funcția este ocupată prin numire, în condițiile Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă această dată se situează în interiorul termenului prevăzut la lit. a);

c) la cererea procurorului delegat sau a conducătorului parchetului în cadrul căruia acesta funcționează prin delegare.

(2) Secția pentru procurori poate dispune încetarea delegării și la cererea motivată a conducătorului parchetului din cadrul căruia a fost delegat procurorul.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind radierea din Registrul general
a Societății IATSA LEASING INSTITUȚIE FINANCIARĂ NEBANCARĂ — S.A.
și, implicit, interzicerea desfășurării activității de creditare

Având în vedere aspectele consemnate în Nota nr. VI/5/11.333 din 12.08.2019 privind propunerea de radiere din Registrul general ținut la Banca Națională a României a instituției financiare nebancare IATSA LEASING INSTITUȚIE FINANCIARĂ NEBANCARĂ — S.A., întocmită în baza constatărilor acțiunii de supraveghere desfășurate în perioada 18.06.2019—21.06.2019, respectiv că Societatea IATSA LEASING INSTITUȚIE FINANCIARĂ NEBANCARĂ — S.A. nu a respectat prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Lege*), coroborate cu cele ale art. 39 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare (denumit în continuare *Regulament*), punând astfel Banca Națională a României în imposibilitatea de a realiza monitorizarea/efectuarea de inspecții la sediul entității în cauză, potrivit prevederilor art. 43 din Lege, precum și faptul că nu a transmis Băncii Naționale a României raportarea privind situațiile financiare anuale pentru data de 31.12.2018 și nici raportările financiare trimestriale, respectiv semestriale, pentru datele de 31.03.2019 și 30.06.2019, încălcând astfel prevederile art. 27 alin. (2) din Regulament, cele ale art. 3 și 4 din Ordinul Băncii Naționale a României nr. 4/2012 referitor la raportarea situației privind clasificarea expunerilor din credite/credite legate de serviciile de plată și necesarul de provizioane specifice de risc de credit aferent acestora, aplicabil entităților supravegheate de Banca Națională a României, altele decât instituțiile de credit, ale art. 20 alin. (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 17/2012 privind unele condiții de creditare, cu modificările și completările ulterioare, cele ale pct. 240 din anexa la Ordinul Băncii Naționale a României nr. 6/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 55 alin. (1) din Lege, precum și cele ale art. 3 și 4 din Ordinul Băncii Naționale a României nr. 18/2007 pentru aprobarea modelelor situațiilor financiare periodice și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, aplicabile instituțiilor financiare nebancare, cu modificările ulterioare, coroborate cu prevederile cap. II pct. 1.3 și 3.1 din anexa la ordinul sus-menționat, fapte ce intră sub incidența prevederilor art. 59 alin. (1) lit. a) și c) din Lege, în conformitate cu prevederile art. 59 alin. (2) lit. e) din Lege, în temeiul prevederilor art. 59 alin. (6) din Lege și ale art. 1 coroborat cu pct. 2 din anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 27/2014 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și a prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 42/2017 privind numirea unui membru al Consiliului de administrație și viceguvernator al Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, întrunit în ședința din data de 3 septembrie 2019, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se radiază din Registrul general Instituției Financiare Nebancare Societatea IATSA LEASING INSTITUȚIE FINANCIARĂ NEBANCARĂ — S.A., cu sediul social în București, strada Moinești nr. 34, sectorul 6, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/7064/2004, cod unic de înregistrare 16384048, înscrisă în Registrul general ținut la Banca Națională a României cu nr. RG-PJR-41-080113 din data de 9.05.2007 și, implicit, se interzice acestei societăți desfășurarea activității de creditare.

Art. 2. — Societatea IATSA LEASING INSTITUȚIE FINANCIARĂ NEBANCARĂ — S.A. are drept de contestație la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României în termen de 15 zile de la data comunicării prezentei hotărâri, în conformitate cu prevederile art. 60 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta hotărâre își produce efectele începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 27 septembrie 2019.
Nr. 8.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

